

Манифест

(избор из каталога)

Манифест су осмислили и написали чланови студентског ауторског тима:

Наталија Богдановић, Павле Динуловић, Катарина Ђорић, Ива Илић, Дејан Костадиновић, Анђелка Марковић, Софија Митровић, Владан Перић, Никола Радосављевић, Александра Ракић, Владимир Савић, Милица Стојшић, Луна Шаламон, Тамара Томанић.

Политика од појединаца чини колектив. Били ми тога свесни или не, сасвим је извесно да, откад се родимо, стално осећамо последице политичког деловања чињеног над свима нама. Тако од самих својих почетака постајемо саставни део целине која трпи исти или сличан контекст постојања, директно одређен политичким одлукама које је неко, некада, за нас донео. Појединац је, дакле, уједно и узрок, али и последица политичког деловања, те је од њега суштински нераздвојан. На неки начин је за све нас на овом простору политика представљала процес којим је колективно деловање преликовано на поље крајње личног и интимног осећања, с мање или више очигледним последицама. У том процесу је за собом оставила и материјалног трага, чинећи од безазлених предмета којима дефинишемо своје детињство и одрастање манифест функционисања једног сасвим одраслог, насилног и аутодеструктивног система који је на све нас од рођења утицао, и суштински одредио питање нашег идентитета, као и позиције у једном наметнутом друштвеном поретку. Друштво, односно његова политичка манифестација, с временом је од нас и наших предмета изградило артефакте, причајући приче којих сами, тек сада, кад више нисмо деца, постепено постајемо свесни. Наш задатак је да манифестације тог процеса који нас је непоправљиво обележио, оствестимо у очима свакога ко нам посвети пажњу и време, показавши му да се иза фасаде безазленог заједничког одрастања крије колективни лик који је за свог кратког постојања проживео живот који већина можда не би могла ни замислити. Појединости ове компликоване ситуације често



су нешто чега ни сами нисмо сасвим свесни, те је овај спознајни процес који наменски и заједнички пролазимо подједнако и конструктивно освешћивање политичких и друштвених узрока који су довели до причања свих тих наших прича, и контекста у коме се наши артефакти налазе, као и њихово представљање свету који је на нас и наше одрастање скоро и заборавио, или се макар труди да на њега не обраћа пажњу.

Уместо закључка, прилажемо коментар још једног учесника Квадријенала, **мр Јанка Љумовића**, професора ФДУ Цетиње:

Студентски пројекти некако увијек свјеже и иновативно проблематизују аспекте популаризације, маргинализације или банализације умјетности која се дешава, јер свијет професионалаца и креативица – свих оних које едукујемо, темељно је угрожен различитим врстама утицаја који од културног система прави неријетко праву гротеску. У овом пројекту десило се стварање, заступање, мишљење и продукција умјетности, кроз идеју простора као тачке сусрета. Када би сваки грађанин био и архитекта, можда утопија стварања бољег не би била тако далека. Искуство погледа са стране, у пројекту студентске селекције Србије на Прашком квадријеналу је искуство увида у процес стварања и повјерења у студенте који стварају наслеђе за будућност, јер само у миграцијама дешава се изазов успјеха.

